

— ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ —

Ένας ξεχασμένος συλλέκτης

Ο στρατάρχης Ντ' Έσρε ήταν μανιώδης συλλέκτης οπα-
νιαν βιβλίων, ύψοσμάτων, άγγείων από ποροελάνη, άδαμάντιναι και κομφοτεχνημάτων. Ποτέ όμως δεν έκαρνε χροίαν των θη-
σαυριών του αυτών. Τους κρατούσε κλεισμένους σε διάφορες αί-
θουσες και εις άποθήκας, διαρκώς δε τους πύξανε χωρίς να τολ-
μά και να τούς χρησιμοποιήσει, γιατί θά του εχρειάζετο ολόκλη-
ρο μουσείο προς έκθεσίν των. Διά να έννοήσετε τι είχε συγκε-
ντρώσει ο άνθρωπος αυτός σας λέγομεν και τούτο. Όσι μετά
των θανάτων του εύρέθησαν στα ύπογεια του 52 χιλ. κιβώτια
γεμάτα σπάνια βιβλία! Και ή άλλες του πολυτιμώτατες συλλο-
γές ήσαν άποθηκηνένες εδώ κ' εκεί σε μεγάλη άκαταστασία.
Ο ίδιος ο Ντ' Έσρε δεν ήξερε καλά-καλά τι είχε και τι δεν είχε.

Χαρακτηριστικώτατον της άκαταστασίας του αυτής είναι και
τό έξης ανέκδοτο:

Θυμήθηκε κάποτε, ότι είχε δει κάποιον να παλτείται ένα άωαιο
άγαλμα του Διός, άρχαιοτάτης τέχνης. Κατελήφθη άμέσως από
έξαφνικό θρημό κατά του ένταυτο του, διότι δεν έφρόντισε να τό
άποκτήσει και έδωκεν έντολήν στους άνθρωπους του να σπεύ-
σουν εις αναζήτησιν του.

Ένας από τούς ύπαλλήλους του πρώτους τότε τον στρατάρχη
τι θά έδινε για ν' άποκτήσει τό άγαλμα αυτό.

— Δίνω εύχαριστώα χιλία τάλληρα! ειπε ο στρατάρχης.

— Αφού είναι έτσι, τού ειπε τότε και ο υπάλληλος του, προ-
ρείτε να κάνετε οικονομία χιλίων τάλληρων και να έχετε και τό
περίφημο αυτό άγαλμα, τό όποιον βρίσκεται πρό τριών ετών στα
ύπογεία σας.

Ο ξεχασμένος στρατάρχης τό ειχε, άπλούτοστα, άγοράσει και
τό ειχε ξεχάσει!

Η πράγματική ευγένεια

Ο βαρώνος Βεζενβάλ ειχε ένα γέρο ύπηρέτη, Βλανόδη
όνόματι ο όποιος ύπηρετούσε στο μέγαρό του από τα μικρά
των χρόνια. Ακριβώς δε επειδή τον ειχαν πάρει παιά τα γηρα-
τεία ο Βαρώνος τον άφηνε να ζή ήσυχαι, χωρίς να δουλέη.
Μάλιστα ειχε διατάξει την ύπηρεσίαν του να τού φέρεται με
σεβασμό και να τον ύπηρετή με προθυμίαν. Δεν τον άφηναν δι-
λάθει, να κινή παρ όσοιμαντες μικρούπαρεσίες κι' αυτό γιατί
τό ήθελε μόνος του, για να μην τρώγη, όπως έλεγε, δωρεάν τον
ύπνον του κυρίου του. Μιά ήμέρα ο γέρο Βλανόδη ειχε την άτυ-
χια να σπάση από άπροσεξία, κάποιον γιαπωνέζικο βάζο, στο
όποιο ο βαρώνος ειχε φυτεμένο ένα σπανιότατο άνθος τό όποι-
ον έσπασε επίσης καθώς έπίσε. Ο βαρώνος αντίληφθείς, τι σπ-
νέβη παρερέβη και έβρισε τον δυστυχισμένον γέροντα. Ο γέρο
Βλανόδη τό έπηρε κατάκαρδα και την επομένη εζή-
τησε από τον κύριόν του την άδεια γ' άποσυρθη από
τό μέγαρό του.

Ο βαρώνος, τού όποίου ή άσχημει ειχε πλέον πέ-
ράσει, συγκινήθηκε βλέποντας την θλίψιν τού γη-
ραιού ύπηρετου τον και τού ειπε:

— Θέλεις να μ' εύχαταλείψης; Όχι! αυτό
είνε αδύνατον, φταχέ μου Βλανόδη!

Ο Βλανόδη όμως επέμενε και ο βαρώνος άνα-
γκάσθηκε να τού πη:

— Αφού, λοιπόν, δεν θέλεις να ζούμε μαζί, να
τό κλειδέτω μέγαρόν, πάρτο!
Είσαι άρχαιότερος από μένα
εδώ μέσα, τό σπίτι σου άνήκει,
έξελιγος πού πρέπει να φύγη
είμαι εγώ!...

Τά λόγια αυτά συγκίνησαν
βαθύτατα τον γέροντα ύπηρέ-
τη, ο όποιος θέλησε να πειρ
στα πόδια τού Βαρώνου. Ο
Βεζενβάλ όμως τον άρπαξε
και τον έσφιξε στην άγκυλιά
του!

Συλλέκτης

Το «Μπουκέτο» εθρίσκειται
στην εύχάριστο θέσι να σας
αναγγείλη, ότι απέκτησεν
ήδη, και την **Αυτοβιογρα-
φίαν** τού άλημονήτου θεα-
τρικούσυγγραφέως, ποιητού,
σατυρικού, μυθιστοριογράφου
ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ή όποια έγγραφη υπό τού
πολυκλαύστου λογοτέχνου
όλίγον καιρόν πρό τού θά-
νατου του και την όποι-
αν θ' άρχιση να δημοσιεύη
προσεχώς.

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Στό ξενοδοχείο.

Ένας άπ' τούς πελάτας φωνάζει τόν ύπηρέτη:
— Δόσε, σε παρακαλώ, τό παπούτσι μου στόν άπέναντι ύποδη-
ματοποιό. Έχει σπασίτε λιγάκι από ένα καρφί.
— Άμέσως, κύριε.

Μετά μισή ώρα τό παιδί τού ύποδηματοποιού λέει στόν θυρωρό
τού ξενοδοχείου: «Νά τό παπούτσι... έρράφτηκε... κοστίζει 50
λεπτά».

Ο θυρωρός πληρώνει, κι' έπειτα φέρνει τό παπούτσι στόν ύπη-
ρέτη.

— Νά τό παπούτσι, τό έφερε τό παιδί. Τού έδωσα ένα φράγχο.

Ο ύπηρέτης δίνει τό παπούτσι στην θαλαμηπόλο:

— Δόσε μου 1)2 φράγχο. Έόσο έλλήφωσα για ραφτιζά.

Η θαλαμηπόλος κατόπιν πρός τόν πελάτη: «Νά, κύριε, τό πα-
πούτσι. Τό ράφανε πολύ τεχνικά. Τά ραφτιζά στοιζισαν δύο φράγχα».

Ο ξένος πληρώνει άγογγύστατος. Σε λίγο περιόντιος από τόν ύ-
ποδηματοποιό τόν ρωτάει έξ περιεργείας:

— Πόσο στοιζίζουν τά ραφτιζά;

— Τίποτε, κύριε, άπαντά ο ύποδηματοποιός, τίποτε... Δεν ήταν
και σπουδαία δουλειά...

Ο Α... πρός τόν φοβερών καπιτιστήν Α:

— Πόσα τσιγάρα καπνίζεις την ήμέρα;

— Μά θά καπνίζω δύο ζουτιά την ήμέρα, δηλαδή 16 δραχμύων
τσιγάρα.

— Για δες χαμένοι παράδες. Αν οικονομούσες αυτά τά χρή-
ματα, θά ειχες σήμερα ένα μεγάλο σπίτι στην Άθήνα

— Ση καπνίζεις;

— Όχι.

— Πού εινε λοιπόν τό 'διζό σου σπίτι; ...

— Θέλεις να μάθης πόσο αξίζει ένα τάλληρο; Ζήτησέ το
δανειζό.

Λογική άγρίων.

— Άπάνθρωπε, ειπε κάποτε ένας πολιτισμένος άνθρωπος σ'
έναν άγριο, τρώς τόν πατέρα σου όταν γεράση!

— Άχάριστε, άπάντησε ο άγριος, άφίνεις τόν ιδικό σου και
τόν τρώνε τά σζουλιζία!

Στό βαπόρι.

— Λοιπόν, καλό κατενόδιο, γυναίκα. Ο Θεός μαζί σου.

— Άρι' κι' ο Θεός, άνδρα μου, δεν ταξιδεύει κατάντρομο με
τέτοιο καζο! ...

Η προξενήτρια προς τόν ύποψήφιου γαμπρό.

— Γιατί, πού λές, εινε τρείς
κόρες. Της μικρότερης της δίνει
ο πατέρας της 30,000 προζικια, της
δεύτερης 40,000, της τρίτης, έ-
πειδή εινε από τόν ένα όμο λι-
γάκι καμπούρα, της δίνει 60,000.

Ο ύποψήφιου γαμπρός.

— Μήπως έχει καμιά άλλη
πού να εινε και από τούς δύο όμοιους καμπούρας; ...

Ο Κατεφυγμένος

TAXYΔΡΟΜΕΙΟΝ

Κυρίως, κυρίως Γ. Κατσώνη, Σωάν (Κορινθίαις)
Εύας, Πηλαγοπούλου, Πόρον, Άντωνιον Τσαπάλα, Μ-
εταδοπούλου, Χουστ. Διακονή, Θεολογική, Χριστόφ. Διακονή, Βο-
λον, Σπύρ. Φωνή, Κλάρας, Βασίλ. Μπιάουη, Βόλος, Γ. Διακον-
πούλου, Κορινθίον.— Ήμερολόγιον.— Άπειτάλη. Εύχαριστούμεν.
Κ. Ρουσσόπουλον, Σοφάδος (Θεσσαλία), Θ. Ι. Τριανταφύλλου, Λευ-
κάδα, Ι. Σαμαθράκη, Σέρρον.— Τόμος.— Καπτιάν Βρυκολακιά άπε-
σταλή. Εύχαριστούμεν.
Χ. Θεοδοσιον, Βαυό (Σέρβιον) Περικλέταις Άρθούρου Πήμ και Πληγο-
μήνη Καρδιά άπεσταλή.
Θ. Τριανταφύλλου, Τριεζαία.— Φύλλα άπεσταλήσαν.
Α. Δημητροπούλου, Νόσσα Σέρρα Έξόδοσων μας άπεσταλή.
Ξενούκων Φωξο, Φωκία (Κεφαλληνίαις).— Σύνδρομη άνεσώθη. Ήμε-
ρολόγιον.— άπεσταλή.
Π. Παρσβανιας, Κορινθίη, Κορινθ. Πατρισταγιάντων, Καβάλλαν, Γ. Κ.
Φιροζέλλην, Άλεξανδροπούλου Βιβία άπεσταλήσαν. Εύχαριστούμεν.

Όσοι εκ των συνδρομητιών ή άνα-
γνωστών μας επιθυμούν ν' άποκτήσουν
τό Ήμερολόγιον τού «Μπουκέτου» δέον
να μας έμβάσωσι δραχμάς είκοσι, όπό-
τε θά τό λάβωσιν έλεύθερον ταχ.
τελών.